

Поминушка. *)

“Какъ ся казва тамъ онуй синето цвѣ-
тіе дѣто е край вадичкѣтъ.,” пыташе май-
кѣ си едно момиченце. “Много пѣтъ съмь
го виждала, ама не знаѣхъ какъ го казватъ.,”

Туй цвѣтіе, що има шарь като си-
нето на небето, казва ся *Поменушка*, ре-
кла майката; и обичай има та го даватъ
на пріатели когато трѣгватъ на вѣкъдѣ
за споменъ като ся отдѣлятъ.

Азъ, каза момиченцето, не съмь ся
отдѣляла никога нито отъ родители, ни-
то отъ пріатели, и за туй това цвѣтіе не
ми въспомня никого.

Кога е тѣй да ти кажѣхъ азъ, кого ти
въспомня, казала пакъ майката: това цвѣ-
те, чедо мое, ти въспомня Бога неговъ-
тъ и нашъ Създатель.

Богъ е всъду.

Малко едно момче отъ училището о-
тишло веднѣжъ да посѣти едного отъ съ-
ученицитѣ си, но като влѣзло въ къщи

---

*) Това цвѣтіе нѣмцитѣ го казватъ *Не ма
забравай* (*vergissmeinnicht*) а грѣцкы по ста-
ро ся казва *Μελωΐτις*.